

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1 z dnia 3 stycznia 2017 r. dotyczące procedur identyfikacji jednostek pływających zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/53/UE w sprawie rekreacyjnych jednostek pływających i skuterów wodnych⁽¹⁾** 1

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2 z dnia 3 stycznia 2017 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 6

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/1

z dnia 3 stycznia 2017 r.

dotyczące procedur identyfikacji jednostek pływających zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/53/UE w sprawie rekreacyjnych jednostek pływających i skuterów wodnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/53/UE z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie rekreacyjnych jednostek pływających i skuterów wodnych i uchylającą dyrektywę 94/25/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 49 ust. 1 lit. c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Aby zapewnić sprawniejsze wdrażanie systemu przydzielania kodów niezbędnego do identyfikacji jednostek pływających zgodnie z dyrektywą 2013/53/UE, ułatwić współpracę między państwami członkowskimi oraz zwiększyć przejrzystość, konieczne jest ustanowienie minimalnych zasad dotyczących procedury przydzielania i ewidencjonowania niepowtarzalnych kodów producenta.
- (2) Należy określić, że każde państwo członkowskie ma obowiązek wyznaczyć organ krajowy (lub jednostkę krajową) odpowiedzialny(-ą) za przydzielanie niepowtarzalnego kodu producenta i pełniący(-ą) funkcję głównego punktu kontaktowego w kwestiach przydzielania i ewidencjonowania kodów producenta.
- (3) Środki określone w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ds. dyrektywy w sprawie rekreacyjnych jednostek pływających, ustanowionego na mocy art. 50 ust. 1 dyrektywy 2013/53/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ 1

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się zasady dotyczące identyfikacji jednostek pływających, w szczególności zasady dotyczące przydzielania i ewidencjonowania kodów producenta.

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 90.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „jednostka krajowa” oznacza jednostkę, którą organ krajowy w danym państwie członkowskim wyznaczył do przydzielania niepowtarzalnych kodów producenta;
- b) „państwo siedziby producenta” oznacza państwo, w którym producent ma swoją siedzibę statutową (w przypadku osoby prawnej) lub miejsce stałego pobytu (w przypadku osoby fizycznej);
- c) „rejestr krajowy” oznacza prowadzony w każdym państwie członkowskim rejestr, w którym rejestrowane są niepowtarzalne kody producenta w odniesieniu do producentów mających siedzibę na terytorium danego państwa członkowskiego;
- d) „rejestr państw trzecich” oznacza rejestr na utworzonej przez Komisję platformie współpracy, w którym rejestrowane są niepowtarzalne kody producenta w odniesieniu do producentów mających siedzibę w państwach trzecich;
- e) „rejestr państw członkowskich” oznacza kompilację rejestrów krajowych dostępną na utworzonej przez Komisję platformie współpracy;
- f) „rejestr jednostek notyfikowanych” oznacza rejestr na utworzonej przez Komisję platformie współpracy, w którym rejestrowany jest kod identyfikacyjny oceny pokonstrukcyjnej.

ROZDZIAŁ 2

STRUKTURA NUMERU IDENTYFIKACYJNEGO JEDNOSTKI PŁYWAJĄCEJ

Artykuł 3

Numer identyfikacyjny jednostki pływającej

1. Numer identyfikacyjny jednostki pływającej składa się z następujących elementów w podanej poniżej kolejności:
 - a) kod kraju producenta wskazujący państwo, w którym producent ma siedzibę;
 - b) niepowtarzalny kod producenta przydzielony przez organ krajowy państwa członkowskiego; możliwe jest jednak wygenerowanie przez organ krajowy lub jednostkę krajową państwa członkowskiego takiej samej kombinacji znaków tworzących niepowtarzalny kod producenta jak kombinacja wygenerowana przez organ krajowy lub jednostkę krajową innego państwa członkowskiego, ponieważ elementem odróżniającym będzie kod kraju producenta;
 - c) niepowtarzalny numer seryjny nadany przez producenta do celów identyfikacji jednostki pływającej i stosowany tylko jeden raz przez tego producenta; możliwe jest jednak zastosowanie tej samej kombinacji znaków przez innego producenta, ponieważ elementem odróżniającym będzie połączenie z niepowtarzalnym kodem producenta oraz kodem kraju producenta;
 - d) miesiąc i rok produkcji;
 - e) rok modelu odpowiadający rokowi, w którym dana jednostka pływająca ma zostać wprowadzona do obrotu.
2. Struktura numeru identyfikacyjnego jednostki pływającej musi być zgodna z pkt 2.1 akapit drugi załącznika I do dyrektywy 2013/53/UE.

ROZDZIAŁ 3

PRYZDZIELANIE I EWIDENCJONOWANIE NIEPOWTARZALNYCH KODÓW PRODUCENTA*Artykuł 4***Przydzielanie niepowtarzalnych kodów producenta**

1. Niepowtarzalny kod producenta przydzielany jest przez organ krajowy lub jednostkę krajową państwa członkowskiego na wniosek producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela zgodnie z art. 6 lub art. 7.
2. Dany niepowtarzalny kod producenta jest generowany i przydzielany tylko jeden raz przez organ krajowy lub jednostkę krajową państwa członkowskiego. Każdy producent może posiadać tylko jeden niepowtarzalny kod do użytku na rynku unijnym.

*Artykuł 5***Organ krajowy odpowiedzialny za przydzielanie niepowtarzalnego kodu producenta**

1. Każde państwo członkowskie wyznacza organ krajowy lub jednostkę krajową, odpowiedzialne za przydzielanie niepowtarzalnego kodu producenta.
2. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji informację o organie krajowym lub jednostce krajowej, wyznaczonych jako odpowiedzialne za przydzielanie niepowtarzalnego kodu producenta.

*Artykuł 6***Procedura przydzielania niepowtarzalnego kodu producenta producentowi mającemu siedzibę w państwie członkowskim Unii**

1. Przed wprowadzeniem jednostki pływającej do obrotu na rynku unijnym producent przedkłada organowi krajowemu lub jednostce krajowej w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę, wniosek o przydzielenie niepowtarzalnego kodu producenta, sporządzony w języku, który może być z łatwością zrozumiany przez organ, któremu wniosek jest przedkładany, określonym przez ten organ.
2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się kopię dokumentu potwierdzającego, że producent ma siedzibę w danym państwie członkowskim, sporządzonego w języku, który może być z łatwością zrozumiany przez organ, któremu wniosek jest przedkładany, określonym przez ten organ.
3. Po zweryfikowaniu wniosku organ krajowy lub jednostka krajowa przydziela niepowtarzalny kod producenta zgodnie z art. 4.
4. Każde państwo członkowskie zapewnia, by niepowtarzalny kod producenta został zarejestrowany w krajowym rejestrze danego państwa. Dane te udostępnia się wszystkim państwom członkowskim za pośrednictwem rejestru państw członkowskich.

*Artykuł 7***Procedura przydzielania niepowtarzalnego kodu producenta producentowi mającemu siedzibę w państwie trzecim**

1. Przed wprowadzeniem jednostki pływającej do obrotu na rynku unijnym producent mający siedzibę w państwie trzecim lub jego upoważniony przedstawiciel przedkłada organowi krajowemu lub jednostce krajowej państwa członkowskiego, na którego terytorium producent ten planuje wprowadzić jednostkę pływającą do obrotu, wniosek o przydzielenie niepowtarzalnego kodu producenta, sporządzony w języku, który może być z łatwością zrozumiany przez organ, któremu wniosek jest przedkładany, określonym przez ten organ. Wniosek przedkłada się w tylko jednym państwie członkowskim.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się kopię dokumentu potwierdzającego, że producent ma siedzibę w danym państwie, sporządzonego w języku, który może być z łatwością zrozumiany przez organ, któremu wniosek jest przedkładany, określonym przez ten organ.
3. Po otrzymaniu wniosku producenta organ krajowy lub jednostka krajowa państwa członkowskiego sprawdza w rejestrze państw trzecich dostępność danej kombinacji kodów w celu upewnienia się, że producent ten po raz pierwszy składa wniosek w państwie członkowskim.
4. Po weryfikacji, o której mowa w ust. 3, organ krajowy lub jednostka krajowa państwa członkowskiego wpisuje do rejestru państw trzecich nazwę i adres producenta w celu wskazania, że dane państwo członkowskie wszczyna procedurę przydzielenia niepowtarzalnego kodu producenta.
5. Po zweryfikowaniu wniosku organ krajowy lub jednostka krajowa przydziela producentowi niepowtarzalny kod producenta zgodnie z art. 4. Producentowi z siedzibą w państwie trzecim przydziela się tylko jeden niepowtarzalny kod producenta, a dokonuje tego organ krajowy tylko jednego z państw członkowskich.
6. W przypadku przydzielania niepowtarzalnego kodu producenta producentowi z siedzibą w państwie trzecim organ krajowy lub jednostka krajowa rejestruje dany kod w rejestrze państw trzecich.

Artykuł 8

Procedura w przypadku oceny pokonstrukcyjnej

1. W przypadku oceny pokonstrukcyjnej, o której mowa w art. 19 i 23 dyrektywy 2013/53/UE, w ramach której jednostka notyfikowana odpowiada za umieszczenie numeru identyfikacyjnego na jednostce pływającej, niepowtarzalny kod producenta jest podawany w kodzie identyfikacyjnym oceny pokonstrukcyjnej i przydzielany przez organ krajowy państwa członkowskiego, w którym jednostka notyfikowana ma siedzibę.
2. W przypadku przydzielania kodu identyfikacyjnego oceny pokonstrukcyjnej jednostka notyfikowana rejestruje go w rejestrze jednostek notyfikowanych.

Artykuł 9

Oplaty

Państwa członkowskie mogą ustanowić przepisy dotyczące opłat mające zastosowanie do przydzielania niepowtarzalnego kodu producenta.

ROZDZIAŁ 4

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 10

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 stycznia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/2**z dnia 3 stycznia 2017 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 stycznia 2017 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny

Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	97,0
	TR	118,4
	ZZ	107,7
0707 00 05	TR	164,3
	ZZ	164,3
0709 91 00	EG	134,8
	ZZ	134,8
0709 93 10	MA	123,3
	TR	180,7
	ZZ	152,0
0805 10 20	TR	73,6
	ZZ	73,6
0805 20 10	MA	68,9
	ZZ	68,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	160,4
	TR	69,9
	ZZ	115,2
0805 50 10	TR	78,9
	ZZ	78,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL